

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Blankou Vernerovou, jako samosoudkyní, v právní věci žalobkyně: M. [REDACTED] D. [REDACTED], dříve D. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] zastoupené JUDr. Barborou Keindl Flakovou, advokátkou, se sídlem Praha 3, Lucemburská 25, proti žalované: Generali Pojišťovna, a. s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, o zaplacení částky 85.467,- Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 85.467,- Kč se 7 % úrokem z prodlení za dobu od 16.8.2012 do zaplacení se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1 500,- Kč a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u zdejšího soudu se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 85.467,- Kč s příslušenstvím. Žaloba byla odůvodněna tím, že mezi žalobkyní a žalovanou byla dne 14.7.2010 uzavřena pojistná smlouva č. [REDACTED] s počátkem pojistné ochrany ode dne [REDACTED]. Předmětem pojištění pak bylo pojištění osobního automobilu specifikovaného v pojistné smlouvě a to mimo jiné i proti škodě způsobené krádeží a krádeží vloupáním. V této souvislosti pak bylo v žalobě tvrzeno, že dne 2.7.2012 se neznámý pachatel vloupal do vozidla žalobkyně, čímž způsobil žalobkyni škodu na vozidle ve výši 90.647,- Kč a to

poškozením přístrojové desky, krytu spínače, navigační jednotky, krytu skříňe přístrojů včetně jednotky airbagů u řidiče a spínače multifunkčního volantu, přičemž žalobkyně dále v rámci opravy byla nucena hradit i cenu drobných dílů použitých servisem a práci mechaniků s tím, že za opravu byla žalobkyni servisem vyúčtována fakturou č. [REDAKCE] (faktura ze dne [REDAKCE] se splatností [REDAKCE]) částka shora uvedená, tedy částka 90.647,-Kč. Dále bylo žalobkyní v žalobě uvedeno, že s ohledem na to, že vloupání do vozidla je třeba podle výše uvedené pojistné smlouvy považovat za škodní událost, na níž se vztahuje sjednané pojištění, přičemž spoluúcast žalobkyně byla ve smlouvě dohodnuta ve výši 5%, nejméně však 5 000,- Kč obrátila se tedy žalobkyně s žádostí o pojistné plnění ve výši 85.647,- Kč na žalovanou, která jí však dopisem ze dne 1.10.2012 odmítla poskytnout plnění a to s odůvodněním, že žalobkyní uváděná událost není kryta pojištěním, když při události nebyl násilím překonán žádný prvek zabezpečení vozidla, přičemž v této souvislosti bylo žalovanou odkazováno na usnesení Policie České republiky ze dne 24.7.2012, kterým bylo odloženo šetření v trestní věci, a v němž policie uvedla, že vniknutí do vozidla bylo provedeno nezjištěným způsobem. Ve vztahu k shora uvedenému však žalobkyně zdůrazňovala, že žalovaná nereflektovala na to, že k vniknutí do vozidla za současného překonání mechanického zabezpečení může dojít i bez zjevného viditelného poškození, tedy bez zanechání fyzických stop s tím, že za těchto okolností rozhodně nemělo být žalovanou vycházeno z rozhodnutí policejního orgánu, který v podstatě pouze ve svém rozhodnutí uvedl, že nezjistil, jakým způsobem k vniknutí do vozidla došlo, a nikoliv, že k vniknutí došlo bez překonání překážky, přičemž žalobkyně zdůrazňovala, že vozidlo bylo v době bezprostředně před vznikem škodní události uzamčeno a za těchto okolností je tedy zřejmé, že muselo dojít k překonání mechanického zabezpečení s tím, že nelze přijmout žalovanou uváděný výklad slova „prokazatelně“, protože pak by se ve své podstatě pojištění nemohlo vztahovat na žádné škodní události. Dále bylo žalobkyní poukazováno i na to, že v současné době existují způsoby vniknutí do vozidla, aniž by došlo k zanechání fyzických stop po takovémto překonání překážky. Úroky z prodlení pak byly požadovány od data splatnosti faktury, která byla žalobkyni za opravu vozidla autoservisem vystavena.

V rámci řízení žalovaná učinila nesporným, že dne 14.7.2010 byla uzavřena mezi žalovanou a žalobkyní pojistná smlouva č. [REDAKCE] o pojištění motorových vozidel, kterou byla pojištěna odpovědnost za škodu způsobenou provozem vozidla, tovární značky Škoda Octavia Combi RZ [REDAKCE] a dále že bylo sjednáno havarijní pojištění a pojištění pro případ odcizení vozidla, přičemž že sjednaná spoluúcast žalobkyně činila 5 % a nejméně částku 5.000,- Kč a dále žalovaná učinila nesporným i to, že dne 4.7.2012 žalobkyně oznámila žalované, že došlo k pojistné události, která měla spočívat v tom, že neznámý pachatel demontoval a odcizil z pojištěného vozidla vestavěnou navigaci GPS značky Škoda, dále vypáčil spínací skříňku a rozlomil plastový kryt volantové tyče. Strana žalovaná pak nesporeovala ani to, že předmětná událost byla šetřena Policií České republiky, přičemž že Policie dospěla k závěru, že k vniknutí do vozidla došlo nezjištěným způsobem. Žalovaná strana však navrhovala zamítnutí žaloby, když poukazovala na to, že v daném případě nevznikla na základě výše uvedené pojistné smlouvy povinnost žalované poskytnout žalobkyni pojistné plnění, neboť s ohledem na znění Všeobecných pojistných podmínek je zřejmé, že žalobkyni nárok na výplatu pojistného plnění

nevznikl, neboť nedošlo k násilnému překonání zabezpečení vozidla, což je nezbytná podmínka pro klasifikaci škodné události – vniknutí do vozidla neznámým pachatelem a způsobení škody. V této souvislosti bylo poukazováno na to, že dle článku 2 VPP HAV 2006/02, které jsou nedílnou součástí pojistné smlouvy se „krádeží“ rozumí zmocnění se cizí věci s úmyslem nakládat s ní jako s věcí vlastní, při které pachatel prokazatelně překonal překážky nebo opatření chránící pojištěnou věc před odcizením, přičemž toto žalobkyně žalované neprokázala, a proto nedošlo k vyplacení pojistného plnění. Dále bylo žalovanou uváděno i to, že ani z žalobkyní předložené faktury č. [REDAKCE] za opravu vozidla vystavené společností [REDAKCE], dne 2.6.2012 nevyplývá, že by při tvrzeném „vloupání do vozidla“ došlo k poškození zámku či překonání jakékoliv jiné jistící překážky, neboť oprava zámku či jiné jistící překážky nebyla fakturována s tím, že za těchto okolností tedy žalovaná po vyhodnocení všech těchto okolností ve vzájemných souvislostech dospěla k závěru, že nejsou dány podmínky pro výplatu pojistného plnění. V rámci doplňujících vyjádření pak žalovaná poukazovala i na to, že celá pojistná událost u žalované vzbudila i další pochybnosti a to v souvislosti s tím, že po předložení faktury za opravu vozidla bylo žalovanou žádáno o možnost provedení fotodokumentace opraveného vozidla, přičemž toto nebylo realizováno, neboť žalobkyně žalované sdělila, že po opravě vozidla došlo k další pojistné události na předmětu pojištění, a to opět jako krádež vloupáním s tím, že byla odcizena navigace, která byla do vozidla dle faktury namontována po první pojistné události. Dále žalovaná v průběhu řízení poukazovala i na rozpory v předkládaných důkazech ze strany žalobkyně, kdy žalované byla žalobkyní nejprve předkládána fakturace náhradních dílů od určité společnosti, přičemž následně byl tvrzen odběr náhradních dílů od zcela odlišného subjektu. Primárně tedy bylo žalovanou navrhováno zamítnutí žaloby jako nedůvodné a to s ohledem na neprokázání vzniku pojistné události krádeže vloupáním když bylo zdůrazňováno, že nebylo prokázáno násilné překonání mechanického uzamčení vozidla, avšak zároveň bylo žalovanou poukazováno i na související okolnosti případu a provedené dokazování, z něhož žalovaná dovozovala nevěrohodnost některých skutkových tvrzení žalobkyně, které ve svém důsledku mají vliv na vyhodnocení důvodnosti celé podané žaloby.

Mezi stranami nebylo sporu o tom, že mezi žalobkyní a žalovanou byla dne 14.7.2010 uzavřena pojistná smlouva č. [REDAKCE], přičemž touto smlouvou pak bylo jednak sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a jednak i havarijní pojištění a pojištění pro případ odcizení, přičemž toto pojištění se vztahovalo na vozidlo Škoda Octavia Combi RZ [REDAKCE]. Mezi stranami nebylo sporu ani o tom, že nedílnou součástí pojistné smlouvy byly i pojistné podmínky VPP HAV 2006/02, kde v článku 2 těchto Všeobecných pojistných podmínek je mimo jiné uvedena i definice krádeže vloupáním, již se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru vozidla nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly.

Z důkazů provedených v tomto řízení, a to s úředního záznamu o podaném vysvětlení ze dne 2. července 2012, z usnesení Policie České republiky ze dne 24. července 2012, z faktura – daňového dokladu č. [REDAKCE] se splatností [REDAKCE], z přípisu žalované žalobkyni z 1.10.2012, z přípisu právního zástupce žalobkyně

žalované ze dne 4.1.2013 včetně podacího lístku k tomuto podání, vzal soudu za prokázáno, že dne 2. července 2012 se na Policii České republiky dostavil M. D. ( ), aby nahlásil krádež vloupáním do vozidla s tím, že k vloupání do vozidla ve vlastnictví žalobkyně mělo dojít v době mezi 29.6.2012 od 18 hodin do 2.7. do 8,00 hodin, když dne 29.6. 2012 bylo vozidlo M. D. zaparkováno a dle M. D. i řádně uzamčeno, přičemž po návratu k vozidlu dne 2.7.2012 a jeho odemčení dálkovým vypínačem, kdy se dle M. D. vozidlo normálně odemklo, bylo po nasednutí do vozidla žalobkyní zjištěno, že došlo k vloupání do vozidla, přičemž vozidlo bylo poškozeno a to v souvislosti s odcizením auto navigace, vypáčením spínací skříňky u volantu, jakož i dalšími souvisejícími poškozeními. Výše uvedenými důkazy pak bylo prokázáno i to, že Policie české republiky odložila trestní věc podezření ze spáchání přečinu krádeže a to z toho důvodu, že se nepodařilo zjistit skutečnosti, které by opravňovaly k zahájení trestního stíhání sdělením obvinění určité osobě. V rámci tohoto usnesení pak bylo konstatováno, že ke vniknutí do vozidla došlo nezjištěným způsobem. Dále bylo v řízení prokázáno (a mezi stranami je nesporné) i to, že žalobkyně se s žádostí o vyplacení pojistného plnění, a to na základě faktury, vystavené společností dne na částku 90.467,20 Kč (faktura, daňový doklad se splatností), obrátila na žalovanou s žádostí o výplatu pojistného plnění, přičemž žalovaná po prošetření události zaslala žalobkyni dne 1.10.2012 přípis, jímž bylo odmítnuto vyplacení pojistného plnění to s ohledem na to, že pojištění se na uplatněnou událost nevztahuje, neboť nebylo prokázáno vniknutí do uzamčeného prostoru vozidla nedovoleným překonáním uzamčení, nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly. Dále bylo výše uvedenými listinnými důkazy prokázáno i to, že ze shora uvedené faktury nevyplývá, že by v rámci této fakturace byly účtovány položky za opravu zámku. Výše uvedenou fakturou pak bylo prokázáno, že navigační jednotka byla touto fakturou účtována v ceně 48.840,- Kč. V neposlední řadě pak výše uvedenými důkazy bylo prokázáno i to, že s ohledem na oznámení o odmítnutí pojistného plnění byla dne 4.1.2013 zaslána žalované žalobkyní prostřednictvím právního zástupce předžalobní výzva s tím, že žalovaná obdržení předžalobní výzvy nespороvala. Z účastnické výpovědi žalobkyně ve spojení s výpovědí svědka M. D. vzal soud za prokázané, že před vznikem poškození vozidla naposledy parkovali žalobkyně a svědek vozidlo společně ve večerních hodinách po příjezdu z restaurace, přičemž svědek uvedl, že udělal běžné věci v souvislosti se zajištěním vozidla, kdy zamknul zpátečku a dálkovým ovládním zamkl auto. Svědek dále uváděl, že u zadních dveří, tak jako to dělá vždy, prověřil zamknutí vozidla. Dále bylo těmito výpověďmi prokázáno, že zjištění, že došlo k vloupání do vozidla a jeho poškození, učinila žalobkyně dne 2.7.2012 v ranních hodinách, kdy při příchodu k vozidlu použila žalobkyně dálkové ovládní na odemknutí vozidla, avšak zda skutečně došlo k odemykání vozidla automatickým dálkovým ovládním si nevybavila, věděla jen, že ovládní blikalo, přičemž po nastoupení do vozidla si všimla poškození vozidla s tím, že však ani žalobkyně, ani svědek, kterého žalobkyně posléze přivolala nezaznamenali mechanické poškození zámků vozidla. Dále bylo v řízení výše uvedenými výpověďmi prokázáno i to, že v krátkém časovém sledu poté, kdy došlo k poškození vozidla ve vztahu k inkriminovanému hlášení pojistné události, došlo krátce po opravě vozidla, k další pojistné události, kdy opětovně došlo k ukradení nově namontované navigace vozidla s tím, že i tato

pojistná událost byla hlášena pojišťovně, přičemž v souvislosti s touto krádeží, byla uplatněna škoda ve výši 15.000,- Kč, což bylo odůvodňováno tím, že se žalobkyně se svědkem dohodli na tom, že do vozidla již nebude dááno autorádio s DVD navigací, ale pouze obyčejné rádio a to pro to, aby byla minimalizována další pravděpodobnost vykradení vozidla. Dále bylo v řízení prokázáno i to, že při druhém vniknutí do vozidla došlo k poškození zámku (viz svědecká výpověď svědka D [redacted]) s tím, že vizuálně si svědek ani při druhém poškození vozidla poškození zámku nevšiml s tím, že tato informace byla poskytnuta autoservisem. Dále bylo v řízení prokázáno i to, a to jak svědeckou výpovědí svědka D [redacted], tak účastnickou výpovědí žalobkyně a dále i svědeckou výpovědí svědka D [redacted] R [redacted], že k opravě vozidla v obou případech docházelo ve firmě [redacted] kterou provozuje svědek D [redacted] R [redacted]. Svědeckou výpovědí svědka D [redacted] D [redacted] pak bylo prokázáno i to, že v souvislosti s podáním trestního oznámení byl svědek policií vyzván k tomu, aby se pokusil vozidlo odemknout a uzamknout klasickým klíčem, neboť tímto způsobem policisté v základní rovině zjišťují mechanické poškození zámku, přičemž poškozené vozidlo šlo dle svědka D [redacted] odemknout i zamknout. Svědeckou výpovědí svědka D [redacted] R [redacted] pak vzal soud v řízení za prokázané, že autoservis, který D [redacted] R [redacted] provozuje, využívá žalobkyně k opravám vozidla již po delší dobu, a že opravy vozidla žalobkyně v roce 2012 prováděla jeho firma v obou případech. Co se pak týká další svědecké výpovědi tohoto svědka, soud musí konstatovat, že nevěřil svědecké výpovědi svědka D [redacted] R [redacted] v tom směru, že i při první pojistné události zjistil poškození zámku, když v této souvislosti uváděl, že k poškození zámku dochází tím, že se do zámku něco strčí, určitá součástka praskne a auto se tedy již dá otevřít, přičemž uváděl, že právě toto poškození při první opravě vozidla dohledal. V této souvislosti soud totiž poukazuje na skutečnost, že tento svědek však zároveň uvedl, že při takovémto poškození, o němž tvrdil, že v prvním případě opravy vozidla zjistil, nemůže dojít k zamknutí vozidla mechanicky klíčem a k odemknutí vozidla mechanickým klíčem, přičemž toto je v přímém rozporu se svědeckou výpovědí svědka D [redacted] který sám při své výpovědi spontánně uvedl, že k těmto úkonům byl policií vyzván, přičemž vozidlo šlo mechanicky odemknout i uzamknout. Přihlédl-li pak soud i k tomu, že z faktury – daňového dokladu č. [redacted] nevyplývá jakákoliv oprava poškození zámku, zatím co na faktuře č. [redacted] která byla předkládána v souvislosti s následnou škodnou událostí je položka výměny vložky zámku evidována a při zohlednění toho, že svědkem tvrzená informace o zjištění poškození zámku při první události, nebyla nikdy v minulosti uplatněna ani vůči policii, (která uzavřela, že k vniknutí do vozidla došlo nezjištěným způsobem), ani vůči pojišťovně, která odmítla pojistné plnění, na němž byl svědek hmotně zainteresován (sám potvrdil, že faktura doposud nebyla nikým, tedy ani žalobkyní uhrazena), soud za těchto okolností tedy nevěřil svědecké výpovědi tohoto svědka, která měla prokazovat, že došlo k nedovolenému překonání uzamčení vozidla s použitím síly. V této souvislosti soud dále ještě uvádí, že o nevěrohodnosti svědecké výpovědi tohoto svědka pak vypovídá i to, že svědek R [redacted] výslovně k dotazu soudu uvedl, že jakožto neautorizovaný servis originální navigaci pro první opravu vozidla měl k dispozici od společnosti [redacted] (viz jeho svědecká výpověď) přičemž na základě žádosti soudu pak tento svědek následně soudu předložil jednak příjmový pokladní doklad č. 177 ze dne 17.7.2012, z něhož údajně vyplývá, že společnost [redacted]

zaplatila za rádio Blaupunkt Columbus, společnosti [REDAKCE] částku 46.700,-Kč, přičemž zároveň však byl soudu předložen i jiný příjmový pokladní doklad (č 117 ze dne 17.7.2012) na stejné rádio, tedy rádio Blaupunkt Columbus, přičemž tento doklad měl být údajně vystaven při přijetí částky 46.700,-Kč společností [REDAKCE], přičemž platba měla pocházet od společnosti [REDAKCE] a to za situace, kdy však z výpisu z obchodního rejstříku vydaného Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka [REDAKCE] vyplývá, že ke změně v názvu společnosti [REDAKCE] na název společnosti [REDAKCE] došlo až 16. března 2013, tedy ¾ roku poté, kdy měl být údajně vystaven pokladní doklad č. 117. Z výše uvedeného je tedy skutečně možno uzavřít, že i tyto skutečnosti dostatečným způsobem vypovídají o zásadní nevěrohodnosti výpovědi svědka R [REDAKCE], neboť 17.7.2012 předmětná společnost prostřednictvím již svědek podniká, nesla název [REDAKCE] a nikoliv [REDAKCE], přičemž z výše uvedeného je tedy zřejmé, že tento doklad, který byl soudem vyžadován za účelem prokázání nabytí auto navigace, která dle tvrzení byla do předmětného vozidla po první škodné události montována, byl evidentně pozměňován, eventuálně vytvářen později a neodpovídá ani původní svědecké výpovědi ohledně toho, od jaké společnosti auto navigace byla získána. Za těchto okolností tedy soud výpověď tohoto svědka skutečně hodnotil ve vzájemných souvislostech a z důvodů již shora rozebíraných tedy uzavřel, že není možno uvěřit ani výpovědi svědka ohledně zjištění poškození zámku v případě první pojistné události, a to jak v souvislosti, jak již bylo výše zmiňováno, s předloženými fakturami za opravy vozidla ve vztahu k první i druhé pojistné události a rozpory v jeho svědecké výpovědi a výpovědi svědka D [REDAKCE] tak i ve vztahu k výše uvedeným skutečnostem, které svědčí o účelovosti této svědecké výpovědi, zejména za situace, kdy takto svědek vypovídal až v roce 2014, přičemž když k rozhodným skutečnostem již došlo v roce 2012, přičemž za celou tuto dobu svědek R [REDAKCE] který v souvislosti s opravou vozidla žalované zasílal i takzvanou zálohovou fakturu, neposkytl žalované informace ohledně údajného poškození zámku vozidla při první pojistné události, a to ani za situace, kdy, jak sám následně k výzvě soudu ve svém přípise uvedl, faktura za provedení první opravy nebyla doposud proplacena, přičemž v této souvislosti svědek ve svém přípise ze dne 3. června 2014 adresovaném soudu tvrdil, že společnost, prostřednictvím níž podniká, byla oprávněným (tedy žalobkyní), z pojistného plnění zmocněna k přijetí plnění od žalované, byť žádná listina tuto skutečnost nebyla nikdy předložena, přičemž nelze přehlédnout, že toto skutkové tvrzení nebylo ani nikdy žalobkyní v řízení tvrzeno. Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud vyhodnotil svědeckou výpověď svědka R [REDAKCE] ve výše uvedeném rozsahu ve spojení s předmětnými listinnými důkazy jako vysoce nevěrohodnou a touto svědeckou výpovědí rozhodně soud nevzal za prokázané, že v daném případě došlo k pojistné události tak, jak mají na mysli Všeobecné pojistné podmínky pro pojištění motorových vozidel VPPHAV 2006/02, které jsou nedílnou součástí smlouvy, tedy že došlo k vniknutí do uzamčeného prostoru vozidla nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly, neboť užití síly nebylo prokázáno.

Pokud pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování doplňujícím výsledkem svědka R [REDAKCE] soud s ohledem na provedené dokazování a nevěrohodnost

jeho svědecké výpovědi v souvislosti i s jím samotným předkládanými listinnými důkazy, neshledal důvodu pro to, aby tento svědek byl v řízení znovu slyšen. Pokud pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku, z oboru kriminalistiky, který byl navrhován žalobkyní, a to za účelem prokázání toho, že existují postupy, kdy je možno vniknout do vozidla, aniž dojde k porušení zámku, soud konstatuje, že vypracování tohoto znaleckého posudku soud vyhodnotil jako nadbytečné, neboť v nejpozitivnějším případě pro žalobkyni by mohlo být tímto znaleckým posudkem prokázáno, že eventuálně existuje způsob, jak lze vniknout do vozidla, aniž by došlo k poškození zámku, přičemž případně i tento závěr znaleckého posudku by však přesto neprokazoval, že právě eventuálně takovýmto případným konkrétním způsobem došlo k vniknutí do vozidla žalobkyně a rozhodně by pak neměnil nic ani na tom, že nebyla splněna podmínka definice vzniku pojistné události krádeže vloupáním, tedy že nebyla naplněna podmínka toho, že k překonání uzamčení nebo jiné jistící překážky došlo s použitím síly (soud nevzal v řízení za prokázané rozlomení součástky zámku, jak tvrdil svědek ve své výpovědi). Pouze pro úplnost pak soud uvádí, že pokud v této souvislosti pak bylo žalobkyní poukazováno i na internetové články týkající se způsobu vniknutí do vozidla, musí soud konstatovat, že i u takovýchto způsobů vniknutí do vozidel se zámky sice na první pohled vypadají nepoškozeně, avšak po rozebrání těchto zámků bylo zjištěno, násilné otevření, přičemž tato situace se v daném případě nemůže vztahovat na tuto projednávanou věc, když svědek R. sice tvrdil rozlomení součástky v zámku, avšak zároveň tento svědek uvedl, že v případě rozlomení součástky zámku nelze automobil mechanickým klíčem odemknout ani zamknout, avšak ze svědecké výpovědi svědka D. vyplynulo, že tento pokus byl Policií České republiky za jeho účasti proveden, přičemž vozidlo šlo normálně odemknout i uzamknout, což je ve vzájemném rozporu, a proto je zřejmé, že ani tuto hypotetickou argumentaci žalobkyně nelze na daný případ vztáhnout.

Podle ust. § 2 zákona č. 37/2004 Sb., pojistná smlouva je smlouvou o finančních službách, ve které se pojistitel zavazuje v případě vzniku nahodilé události poskytnout ve sjednaném rozsahu plnění a pojistník se zavazuje platit pojistiteli pojistné.

Podle ust. § 3 písm. b) shora uvedeného zákona pojistnou událostí se rozumí nahodilá skutečnost blíže označená v pojistné smlouvě nebo ve zvláštním právním předpisu, na který se pojistná smlouva odvolává a se kterou je spojen vznik povinnosti pojistitele poskytnout pojistné plnění. Podle písm. u) téhož zákonného ustanovení škodnou událostí se pro účely tohoto zákona rozumí skutečnost, při které vznikla škoda a která by mohla být důvodem vzniku práva na pojistné plnění.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a po zhodnocení důkazů provedených v tomto řízení ve vzájemných souvislostech tedy dospěl soud k závěru, že žaloba v této věci nebyla podána důvodně, neboť v daném případě nevznikl žalobkyni nárok na pojistné plnění, neboť k výplatě pojistného plnění by na základě výše uvedené pojistné smlouvy ve spojení s Všeobecnými pojistnými podmínkami pro pojištění za škodu mohlo dojít pouze při vzniku pojistné události definované ve všeobecných pojistných podmínkách, tedy v případě, pokud by bylo prokázáno, že ke škodě na vozidle došlo v daném případě krádeží vloupáním, tedy vniknutím

do uzavřeného prostoru vozidla nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly, což v řízení prokázáno nebylo, tedy nebylo v řízení prokázáno, že došlo k nedovolenému překonání uzamčení s použitím síly, když překonání uzamčení s použitím síly prokázáno nebylo a to již z výše podrobně rozebíraných důvodů, pro které soud zhodnotil svědeckou výpověď svědka R [REDACTED] jako nevěrohodnou a tedy nemohl z této svědecké výpovědi vycházet.

Ohledně nákladů řízení, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozsudku, soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když procesně úspěšná žalovaná má právo na náhradu nákladů, které účelně vynaložila na obranu svého práva a které jsou představovány paušální sazbou náhrady á 300,- Kč a to za 5 úkonů, konkrétně vyjádření k žalobě ze dne 7.5.2013, doplňující vyjádření ze dne 25.2.2014 a 3x účast u jednání soudu (viz nálezn Ústavního soudu sp. zn. ÚS 39/13 a posléze vyhláška č. 284/2015 Sb.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsané a to v potřebném počtu stejnopisů.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 22. září 2015

Mgr. Blanka Vernerová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Klikarová